

Chương 547: Hậu Chiến Dịch Ở Serandia Của Royal Class

(Số từ: 2837)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

10:45 AM 06/09/2023

Trong phạm vi phía nam của Riselen, mọi cổng dọc trong thành phố Serandia rộng lớn đã bị xóa sổ.

Trong phân tích cuối cùng, toàn bộ lực lượng quân sự, bao gồm cả Titan, chỉ đóng vai trò đánh lạc hướng.

—Ellen Artorius.

—Saviolin Tana.

Nếu đội quân dự phòng do hai người này chỉ huy được triển khai đơn lẻ, họ sẽ bị nuốt chửng bởi sự tấn công dữ dội của những con sóng khổng lồ. Với vô số chương ngại vật như cản trở ma thuật, bao gồm cả chuyển động trong không gian, việc triển khai và trốn thoát nhanh chóng bằng ma thuật ngày càng trở nên khó đạt được.

Do đó, những người khác phải đánh lạc hướng sự chú ý của lũ quái vật.

Những người dễ bị tổn thương hơn, những người có thể bị thay thế ngay cả khi chết, bị hạ xuống vai trò mỗi nhử.

Trong một sự phân đôi khắc nghiệt, những người trở thành mồi nhử thu hút sự chú ý của những con quái vật, những sinh vật mà ngay cả Ellen và Saviolin Tana cũng phải vật lộn để đối đầu. Họ chọc thủng vòng vây của quái vật đã suy yếu và phá hủy các cổng dịch chuyển bằng các hoạt động nhanh chóng.

Cuối cùng, cả mồi nhử và lực lượng cốt lõi đều phải đối mặt với những nguy hiểm ngoài sức tưởng tượng.

Đương nhiên, trận chiến không kết thúc với sự hủy diệt của tất cả các cổng dịch.

Họ được giao nhiệm vụ loại bỏ những con quái vật đã xuất hiện, đảm bảo an toàn cho các khu vực xung quanh trước khi họ có thể coi việc chiếm đóng Serandia đã hoàn thành. Không có thời gian nghỉ ngơi cho những chiến binh cá nhân ghê gớm như Ellen.

Ngay cả sau khi mọi cổng dịch chuyển ở Serandia đã bị san bằng, họ buộc phải khởi hành để dọn dẹp những con quái vật đang xâm chiếm vùng lân cận Serandia.

Sau một cuộc hành quân dài và mệt mỏi, họ đã đối mặt với một trận chiến kinh hoàng và cuối cùng đã giành được chiến thắng.

Tuy nhiên, những người đã tham gia vào những trận chiến khốc liệt nhất vẫn không thể nghỉ ngơi.

Tiếng rên rỉ của quái vật và khói từ việc đốt xác của chúng vẫn lan tỏa khắp các khu vực khác nhau của Serandia.

Chiến tranh chắc chắn mang lại thương vong. Tuy nhiên, Thánh hiệp sĩ, nơi đã tích lũy tất cả sức mạnh còn sót lại của nhân loại, cũng được triển khai.

Trong và sau trận chiến, các thành viên giáo sĩ hầu như không có thời gian để thở, liên tục chăm sóc những người bị thương.

Những người sở hữu sức mạnh chữa lành vết thương, như Adriana, phải chăm sóc những người bị thương không ngừng, ngay cả sau những trận chiến. Các Thánh Hiệp sĩ không chỉ có khả năng chữa lành vết thương cho bản thân mà còn cho những người khác bị thương.

Tuy nhiên, không phải vết thương nào cũng có thể hàn gắn được.

Để chữa lành cho những người sắp chết, cần phải có một linh mục có khả năng thực hiện phép màu, và số lượng của họ rất khan hiếm.

Sở hữu khả năng tái tạo và hồi phục không có nghĩa là họ có thể sử dụng khả năng của mình như thể toàn năng.

Vô số linh hồn đã chết trong bệnh xá.

Các linh mục hầu như không có thời gian để than thở về sự bất lực của mình trước khi họ phải chăm sóc cho những người lính bị thương khác, hầu như không có thời gian để nhắm mắt cho những người đã khuất.

"Ludwig!"

"..."

"Chuyện quái gì đã xảy ra vậy?!"

Các thành viên của Royal Class bắt đầu tập hợp.

"Cánh tay của cậu...!"

"..."

Chứng kiến cảnh cánh tay phải của Ludwig được băng bó thay cho cánh tay tự nhiên của anh, Christina đã không cầm được nước mắt và bắt đầu khóc.

Nọc độc của con rắn đã gây chết người.

Cánh tay của Ludwig đang dần hóa đá.

Việc điều trị cho Ludwig bị trì hoãn và cánh tay của anh phải bị cắt bỏ để ngăn chất độc di căn và gây nguy hiểm đến tính mạng của anh.

Tuy nhiên, đó không phải là mối quan tâm chính của Ludwig.

Ai đó rõ ràng đã vắng mặt ở nơi này.

Mặc dù không thể dự đoán ai có thể không trở về bình an vô sự, nhưng có một người mà họ biết sẽ không trở lại.

Vẫn còn thời gian để cung cấp tin tức mà chưa ai biết.

"Delphine... cậu ấy... đã biến mất..."

"Cái gì...?"

Trước lời nói của Ludwig, một sự im lặng sâu sắc bao trùm lên những người có mặt.

Những trái tim bị sốc.

Sau đó, im lặng.

"Không... không thể nào..."

"Cậu ấy... cậu ấy ngã... khi bảo vệ tôi và Scarlett..."

Ludwig lẩm bẩm, tâm trí anh tràn ngập sự hoài nghi.

Nọc độc của con rắn đã gây tử vong. Trước khi tìm một linh mục, Ludwig hiểu rằng nếu chất độc lan từ cánh tay đến cổ của mình, thì nó tương đương với bản án tử hình.

Do đó, Ludwig đã cắt cụt cánh tay của mình.

Bằng ý chí của chính mình.

Công Scarlett đang bất tỉnh, Ludwig, với cánh tay tự cắt đứt, rút lui về phía sau chiến trường để tìm kiếm các linh mục.

Không thể trả thù chính xác con quái vật đã cướp đi mạng sống của Delphine Izzard.

Ludwig không còn lựa chọn nào khác ngoài việc rút lui, nước mắt chảy dài trên khuôn mặt của anh, khi sinh vật đó ngẫu nhiên cơ thể vô hồn của Delphine và gieo rắc hỗn loạn khắp chiến trường.

Sợ mất Scarlett buộc Ludwig phải rút lui.

Không, chuyển đi của anh.

Scarlett ngồi cô lập trong một góc lều, hai tay che mặt khi những tiếng nức nở không thể kiểm soát được khiến cơ thể cô tan nát.

"Bởi vì tôi... Vì tôi..."

Chứng kiến Scarlett không thể nguôi ngoai và Ludwig bị sốc, các sinh viên của Royal Class đã không thể kìm được nước mắt.

Những người khóc trong nước mắt.

Còn Ludwig, không thể khóc, vẫn bất động, ánh mắt vô hồn nhìn xuống đất.

Scarlett đã can thiệp để giải cứu Ludwig khi anh gặp nguy hiểm.

Đổi lại, Scarlett rơi vào vòng nguy hiểm và Delphine đã đến giúp đỡ cô.

Ludwig đã lao lên phía trước để cứu Scarlett, người đã lạc vào trung tâm của chiến trường.

Cuối cùng, Delphine, người đã mạo hiểm đi quá xa vào chiến trường để được hỗ trợ, đã trở thành nạn nhân của cuộc tấn công bất ngờ của một con quái vật.

Không có phản công.

Do suy nhược.

Tất cả đều sôi sục đến yếu đuối.

"Đó... tất cả là lỗi của tôi vì đã yếu đuối..." Ludwig lẩm bầm vu vơ.

"Tất cả là lỗi của tôi... vì đã quá yếu đuối..."

Ludwig, bị mất cánh tay phải, thẫn thờ nhìn vào khoảng không.

Đã tồn tại những linh mục có khả năng kỳ diệu như nói lại các chi bị cắt đứt, nhưng không ai có thể tái tạo các bộ phận cơ thể đã mất.

Do đó, những người bị tàn tật về thể chất không thể được cứu rỗi.

Bị mất cánh tay phải, khả năng chiến đấu của Ludwig bị suy giảm.

Ludwig có thể thúc đẩy bản thân chiến đấu chỉ bằng tay trái, nhưng nó sẽ hoàn toàn trái ngược với khả năng trong quá khứ của anh.

Một số lượng thương vong đáng kinh ngạc đã xảy ra, bao gồm cả những người từ Temple, giống như nhiều người khác đã thiệt mạng.

Con số 20.000 người chết dường như không đáng kể so với hàng trăm nghìn binh sĩ trong liên minh.

Tuy nhiên, những trận chiến sắp xảy ra sẽ chỉ trở nên ghê gớm hơn.

Không ai có thể dự báo chính xác số người chết trong các cuộc xung đột sắp tới.

Mặc dù những thiệt hại đã được giảm thiểu nhờ sự hỗ trợ không lường trước, nhưng cuối cùng, không phải ai cũng có thể sống sót.

Thương vong chắc chắn sẽ xảy ra giữa các sinh viên ưu tú của Royal Class, thể hiện rõ qua việc Ludwig bị mất một cánh tay và bị ngã khỏi Temple.

Mức độ của cuộc xung đột chỉ là rất lớn.

Những người còn lại xác chết để thương tiếc đã may mắn ở chỗ họ có thể tiến hành một đám tang.

Cho dù bao nhiêu thời gian trôi qua, một số sẽ không bao giờ quay trở lại.

Việc chấp nhận cái chết của họ là một thực tế khắc nghiệt mà họ phải đối mặt.

Trong lều y tế dành riêng cho những người tương đối quan trọng, Redina nhìn xuống bệnh nhân đang bất tỉnh bên giường, khuôn mặt tái nhợt.

Người hướng dẫn trước đây đã dạy các khóa học liên quan đến ma thuật tại Temple, bao gồm cảm nhận ma thuật và [Tăng cường sức mạnh ma thuật], nhìn Redina với vẻ mặt ngạc nhiên.

"Cô không biết sao...?"

"Không... tôi không biết..."

"Có vẻ như Cayer đã cố tình bỏ qua thông tin này với cô."

"..."

Redina chỉ có thể ngậy người nhìn nước da xám xịt của Cayer.

Lực lượng đồn trú được bao trùm trong bầu không khí của cả chiến thắng và cái chết u ám sau trận chiến; lẽ này không phải là một ngoại lệ.

Bao nhiêu thời gian đã trôi qua?

"Ugh..."

"..."

Khi Cayer tỉnh lại, Redina cắn môi dưới.

Cayer đã đột ngột ngất đi, và chứng kiến tình trạng của anh ta khi tỉnh dậy, anh ta dường như hiểu được chuyện gì đã xảy ra, khuôn mặt Cayer căng thẳng.

"Tôi... tôi ngất sao?"

"Đúng vậy."

"À, tôi đã cố gắng hết sức, nhưng... tại sao bây giờ, hơn bao giờ hết... tôi không muốn điều này xảy ra..."

Cho rằng Redina, người luôn quở trách và huých anh, sẽ nổi giận như thường lệ, mặt Cayer tái nhợt.

Đó luôn là động lực của họ.

Hơn nữa, Cayer đã ngất xỉu trong một trận chiến quan trọng và không thể sử dụng Arc Crystal đúng cách.

Trên thực tế, Redina đã cạn kiệt tất cả năng lượng còn lại của Arc Crystal sau khi gửi Cayer đến chỗ cứu thương, khiến cô ấy không thể hỗ trợ thêm trong cuộc xung đột.

Đương nhiên, Cayer không thể nói gì.

Nếu anh ta không gục ngã, ai có thể đoán được có bao nhiêu sinh mạng nữa có thể được cứu sống?

Cayer cũng cảm thấy chán nản vì ngất xỉu, và tin rằng Redina có quyền buồn bã.

Tuy nhiên, biểu hiện của Redina lại ảm đạm khác thường. Cayer lo lắng nuốt xuống, tự hỏi cô ấy có thể thốt ra điều gì.

"Tại sao cậu không thông báo cho tôi?"

"...Cái gì?"

Redina đã rất tức giận.

Nhưng lần này, nó có một chút khác biệt.

"Giáo viên nói rằng cố gắng quá sức có thể gây tử vong."

"..."

Nghe những lời đó, Cayer bất giác im lặng.

Tuy nhiên, Redina lờm Cayer và nói.

"Tại sao cậu không nói với tôi?"

Mặc dù tự hào về nguồn dự trữ năng lượng đáng kể và tốc độ phục hồi đặc biệt, mọi người đều có giới hạn.

Redina, người có thể làm cạn kiệt ngay cả sức mạnh to lớn nhất ngay lập tức, cũng không khác.

Cayer đã nhiều lần bị kiệt sức. Tuy nhiên, Redina đã không hiểu rằng điều đó đã phải trả giá bằng sinh lực của anh ấy.

Cô ấy đã không biết rằng những lời chỉ trích, đòi hỏi và hành vi thô lỗ liên tục của mình đang bào mòn cuộc sống của Cayer.

"Cậu... thực sự muốn biến tôi... thành một người tồi tệ như vậy sao? Tất cả những gì cậu cần làm là nói ra. Cho dù tôi có tàn nhẫn với cậu như thế nào, nếu tôi biết cậu đang đẩy bản thân mình đến những giới hạn như vậy... liệu tôi có tiếp tục hành động của mình không? Tại sao...tại sao cậu không nói với tôi?"

Môi Redina run lên khi cô bật khóc.

Cô ấy chỉ vừa mới nhận ra, tất cả là quá muộn, sự vi phạm của mình và áp lực quá mức mà cô ấy đã gây ra.

Cayer chưa bao giờ thú nhận với Redina rằng anh ấy sắp chết.

Cayer đã không chia sẻ rằng bản thân đang cạn kiệt sinh lực của mình để thu hút thêm sức mạnh vượt ra ngoài ranh giới của mình.

Cayer im lặng nhìn Redina.

"Không phải chỉ có cô thương tiếc người sắp chết đâu."

"..."

"Nếu cô biết điều này, nó sẽ che mờ phán đoán của cô trong các trận chiến."

Cayer chỉ đơn thuần làm những gì cần thiết để cứu những người khác nếu không sẽ chết, ngay cả khi điều đó có nghĩa là rút ngắn tuổi thọ của chính mình.

"Nó chỉ đơn giản là... nó là như vậy."

Nếu Redina bắt đầu hiểu rằng sức mạnh mà cô ấy đang khai thác không chỉ là mana mà là một sức mạnh đã lấy đi từ mạng sống của Cayer, thì không thể phủ nhận rằng cô ấy sẽ vô cùng lo lắng.

Thậm chí sau đó, một số đơn vị đã nhận được hỗ trợ, trong khi những đơn vị khác đang bị bỏ rơi.

Theo quan điểm của Redina, nếu số thương vong do bụi phóng xạ của ma thuật được coi là nhỏ hơn số người có thể được cứu bởi chính ma thuật đó, thì đó là con đường nên chọn.

Nếu Redina phải tính đến cuộc sống của Cayer thêm vào đó, cô ấy sẽ phải từ bỏ nhiều hơn nữa.

Giống như Redina đã trừng phạt Cayer vì cuộc sống của người dân, Cayer cũng đã giấu Redina sự thật vì lợi ích của họ.

"Tôi sẽ không chết ngay bây giờ."

Cayer cố nói ra suy nghĩ của mình một cách chắc chắn, trong khi Redina nghiêng chặt quai hàm, mắt mở to và đăm lẹ.

"Bớt nói nhảm đi..."

Mối quan hệ của họ với tư cách là người cố vấn và người được bảo hộ đã trở nên rất căng thẳng.

Cả hai đều là vô giá đối với nhau, nhưng họ lại nuôi dưỡng sự oán giận.

"Nếu cậu chết, tôi sẽ trở nên vô nghĩa. Cuộc sống của cậu có giá trị hơn..."

"Đó là Arc Crystal sẽ trở nên vô nghĩa."

Trước những lời tự chế giễu của Cayer, mắt Redina mở to.

"Tại sao cậu lại coi thường bản thân như vậy?"

"Cô luôn tuyên bố điều đó phải không? Rằng miễn là còn Power Cartridge, sự hiện diện hay vắng mặt của tôi không quan trọng. Rằng tôi chỉ là một cục sạc hiệu quả."

Mối quan hệ của họ, được tạo nên bằng sự oán giận và những lời lẽ sắc bén, đã rạn nứt.

Sự tức giận, bất bình đẳng và thất vọng đã biến mọi từ dư thừa thành những vết sẹo không thể xóa nhòa.

“Đối với một người tầm thường thậm chí không thể sử dụng ma thuật, cứu mạng người bằng cách hy sinh một phần tuổi thọ của mình chẳng phải là một ân huệ sao?”

Giữa những lời nghiêm khắc của Redina, Cayer không ổn. Anh ấy không thể như vậy.

Sự tự khinh thường của Cayer đã lên đến đỉnh điểm.

Nhìn thấy Cayer trong tình trạng này, Redina đã rơi nước mắt hối hận.

"Tôi... tôi không có ý định... Tôi không có ý nói vậy... Tôi đã không để ý. Thực sự không để ý. Tôi... Tôi thật độc ác. Tôi đã nhầm. Tôi đã quá khắc nghiệt. Tôi đã quá khó khăn với cậu. Tôi xin lỗi... Tôi sẽ xin lỗi. Vì vậy, làm ơn, đừng nói như thế... Đừng vượt quá giới hạn bản thân... Tôi xin lỗi... Tôi thực sự xin lỗi. .. Oh tôi xin lỗi..."

"Đủ rồi."

"..."

"Hãy cứ tiếp tục như chúng ta đã từng."

Bất kể những gì đã xảy ra giữa họ.

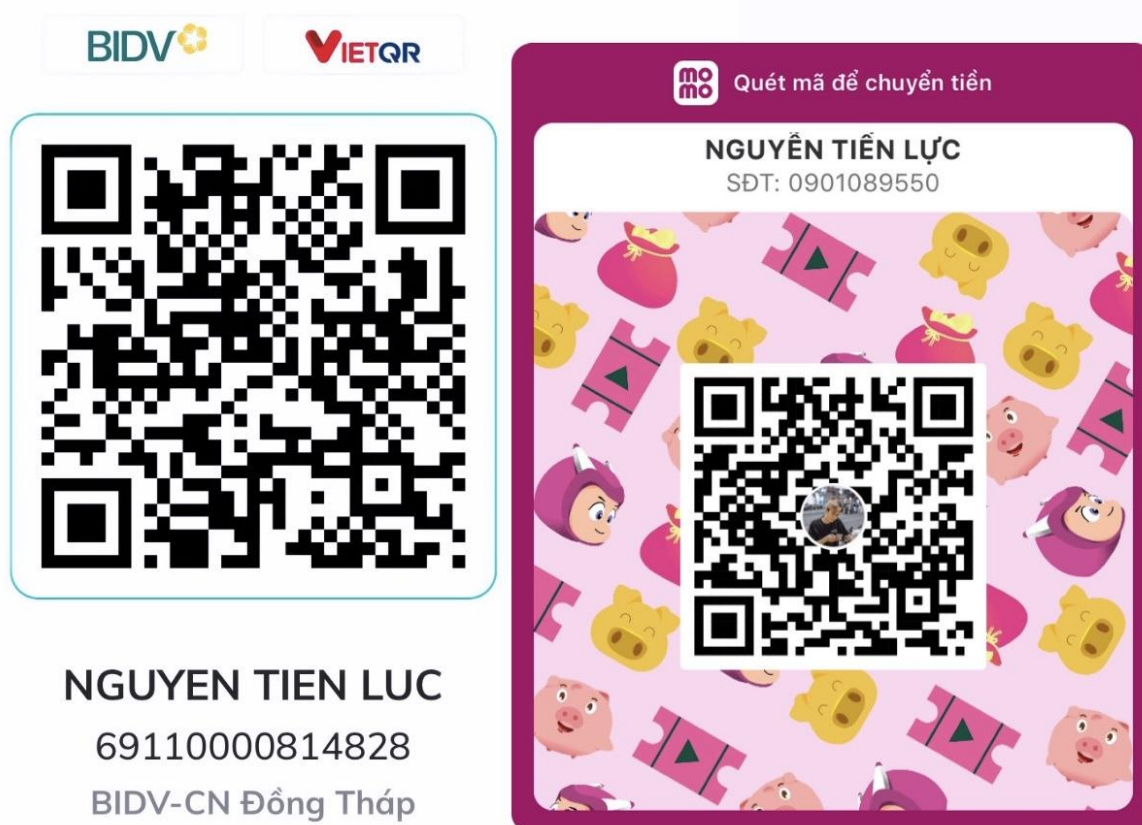
Bất kể ý kiến của họ về nhau.

"Như tôi đã nói, tôi sẽ không chết ngay bây giờ."

Tại thời điểm này, nó đã trở nên không thể đảo ngược.

*(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé
và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương
với id tên @Tienlucc.)*

**THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG
HỘ TÔI QUA:**

Thanks For Reading